

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

2 april 2009

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 24 januari 2003
houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heren Johan Verstreken en Jo Vermeulen**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;
de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan
Verstreken;
de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans;
mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo
Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;
de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts,
de heer Johan Sauwens;
de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans
Schoofs;
de heren Chokri Mahassine, Joris Vandenbroucke, André Van
Nieuwkerke

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;
de heer Piet De Bruyn.

Zie:

2166 (2008-2009)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting van het ontwerp van decreet door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	4
1. Inventariseren van verzamelingen	4
2. Eigendomssituatie en de bewaarplaats van topstukken in privébezit	4
3. Uitbreiden van de actieradius van het Topstukkenfonds	4
4. Restauratie van topstukken.....	5
5. Aanwending van occasionele inkomsten	5
6. Tegemoetkomen aan de met redenen omklede motie van 5 november 2008	5
II. Algemene bespreking	5
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	7
IV. Eindstemming en wegstemmen van de reflectietermijn	9
Tekst aangenomen door de commissie	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 19 en 26 maart 2009 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang.

Op 19 maart 2009 werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Op 26 maart 2009 werd het ontwerp van decreet besproken en gestemd.

I. TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Minister *Bert Anciaux* stelt dat het ontwerp van decreet een dubbele ambitie heeft. Enerzijds wil de Vlaamse Regering de praktische toepasbaarheid verbeteren van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, beter bekend als het Topstukkendecreet. Anderzijds wil de Vlaamse Regering met dit ontwerp van decreet het voorziene Topstukkenfonds activeren en de actieradius ervan verbreden.

Om dit te bereiken worden aan het Topstukken-decreet een aantal wijzigingen aangebracht die de minister verder wil toelichten.

1. Inventariseren van verzamelingen

Het Topstukkendecreet bepaalt dat wanneer verzamelingen in de lijst worden opgenomen, ook de gedetailleerde samenstelling van deze verzameling bij de lijst moet worden gevoegd. Dit heeft tot gevolg dat ook steeds de inventaris van de verzameling in het Belgisch Staatsblad moet worden gepubliceerd.

Voor de echt grote archivalische en documentaire verzamelingen, zoals de archieven van de Boelwerf in Temse of van de Limburgse steenkoolmijnen, maakt deze bepaling de opname in de lijst quasi onmogelijk. De inventaris van dergelijke verzamelingen kan immers meerdere boekdelen beslaan. Het is onhaalbaar om deze in hun totaliteit te reproduceren in het Belgisch Staatsblad.

Met de voorgestelde wijziging wordt het mogelijk om dergelijke verzamelingen toch in de lijst op te nemen. Er dient dan enkel in het beschermingsbesluit een verwijzing naar een bestaand document te worden opgenomen.

De voorgestelde wijziging laat de Vlaamse Regering ook toe om nauwelijks of slechts rudimentair geïntariseerde collecties te beschermen zonder voorafgaandelijk een uitgebreide inventaris op te moeten stellen. Dat noodzakelijke werk kan dan na de opname van de collectie in de lijst gebeuren.

2. Eigendomssituatie en de bewaarplaats van topstukken in privébezit

Het Topstukkendecreet bepaalt dat de eigendomssituatie en de bewaarplaats van topstukken in privébezit nooit bekend gemaakt mag worden. In de praktijk bleken een aantal privé-eigenaars vragende partij om toch de eigendomssituatie en/of de bewaarplaats van hun topstuk bekend te maken. De minister kreeg verzoeken in die zin vanwege onder meer de KULeuven en de het Museum Mayer van den Bergh te Antwerpen.

3. Uitbreiden van de actieradius van het Topstukkenfonds

De voorgestelde wijzigingen in functie van de werking van het Topstukkenfonds hebben verder tot doel om de actieradius van het Topstukkenfonds uit te breiden en aldus voldoende basis te bieden voor de effectieve activering van het fonds.

Het Topstukkenfonds kan op dit ogenblik bijvoorbeeld enkel ingezet worden voor de aankoop van reeds in de Topstukkenlijst opgenomen cultuurgoe-deren en dat bovendien enkel in de situatie waarin de Vlaamse Regering een aan haar voorgelegde vraag tot uitvoertoelating weigert.

Uit de beleidspraktijk van de voorbije vijf jaar is echter gebleken dat het bijzonder wenselijk is om het fonds ook te kunnen inzetten voor de proactieve verwerving van belangrijke cultuurgoe-deren die voldoen aan de inhoudelijke criteria van het Topstukkendecreet ('zeldzaam en onmisbaar') maar die op het moment van de verwerving nog niet in de Topstukkenlijst werden opgenomen. Op die manier kan de Vlaamse Regering stukken aankopen die zich in het buitenland bevinden en deze naar Vlaanderen

terugbrengen. Dergelijke stukken vallen op dit ogenblik immers buiten het toepassingsgebied van het Topstukkendecreet. Proactieve aankopen kunnen er ook voor zorgen dat mogelijk een waardeverhogend effect, dat van een opname in de Topstukkenlijst uitgaat, wordt vermeden.

Het ontwerp van decreet voert ook de mogelijkheid in om via het Topstukkenfonds een publiek-private samenwerking (pps) aan te gaan. Het principe is dat de afgesloten pps-overeenkomsten moeten leiden tot het ter beschikking stellen van de cultuurgoederen aan een door het Topstukkenfonds aangeduide erfgoedorganisatie. Daarenboven dient het eigendomsrecht van deze cultuurgoederen ten laatste 20 jaar na de verwerving ervan binnen het kader van de pps-overeenkomst overgedragen te worden aan het Topstukkenfonds. De privépartner zal recht hebben op een vergoeding voor de terbeschikkingstelling (en latere volledige eigendomsoverdracht) van deze cultuurgoederen.

Het ontwerp van decreet voorziet ook de mogelijkheid voor het Topstukkenfonds om met een privépartner een meerjarige kaderovereenkomst te sluiten. Een dergelijke overeenkomst omvat – net zoals dat bij klassieke leasingcontracten het geval is – de voorwaarden waarbinnen de individuele dossiers gerealiseerd zullen worden. De promotionele return die de privépartner uit een dergelijke overeenkomst kan putten, moet leiden tot een scherpe prijszetting inzake de vergoeding voor de terbeschikkingstelling. De huidige economische toestand zal waarschijnlijk minder kansen bieden tot dergelijke pps-constructies. De wijziging zal niettemin toelaten dat bij een gunstiger economisch klimaat het instrument klaar is.

4. Restauratie van topstukken

Het Topstukkendecreet voorziet tevens een subsidie voor de restauratie van topstukken. Eén van de voorgestelde wijzigingen bepaalt dat deze restauraties in de toekomst vanuit het Topstukkenfonds kunnen worden ondersteund.

5. Aanwending van occasionele inkomsten

De minister meldt dat het ontwerp van decreet ook een artikel bevat dat de occasionele inkomsten uit het beheer van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap aan het Topstukkenfonds toekent. Een moge-

lijk voorbeeld zijn de verzekeringsvergoedingen bij schade aan werken uit de eigen collectie. Het is immers logisch dat deze vergoedingen aangewend worden voor de restauratie of de verwerving van nieuwe stukken.

6. Tegemoetkomen aan de met redenen omklede motie van 5 november 2008

Alhoewel de minister de opgesomde maatregelen reeds eerder in beleidsbrieven aankondigde, gaat de Vlaamse Regering met dit ontwerp van decreet ook in op de met redenen omklede motie van 5 november 2008 (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1862/1) over de aankoop van het schilderij ‘Oude man in een kroeg’ van Adriaen Brouwer door de Vlaamse Gemeenschap en de prijs die ervoor werd betaald.

In deze motie roept het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering onder meer op tot het ‘activeren en proactief maken van het Topstukkenfonds en het activeren van mogelijkheden tot een publiek-private samenwerking’. De minister hoopt dan ook dat de commissie het ontwerp van decreet als een antwoord op deze motie erkent.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Jo Vermeulen* herinnert zich dat het huidige decreet bij de goedkeuring in de vorige regeerperiode omschreven werd als het best beschikbare decreet. Het heeft zijn waarde bewezen, maar uit de ervaringen van de laatste jaren zijn er een aantal lessen getrokken. De decreetwijziging is daarop gebaseerd. Het is vergelijkbaar met de werkwijze van het Vlaams Fonds voor de Letteren. Ook daar zijn na een aantal jaren bepaalde wijzigingen aangebracht. Dat is de essentie van het ontwerp van decreet dat sp.a met veel enthousiasme zal steunen.

De heer *Piet De Bruyn* steunt het ontwerp van decreet. Hij is ervan overtuigd dat het Topstukkendecreet werkt en dat de voorgelegde bijsturing zinvol is. N-VA heeft ook enkele amendementen ingediend die tijdens de artikelsgewijze bespreking zullen worden toegelicht.

De heer *Herman Schueremans* steunt het ontwerp van decreet. Hij merkt wel op dat in buitenlandse musea veel te weinig topwerken van Vlaamse meesters hangen. Zou het niet de ambitie moeten zijn om Vlaamse

topwerken meer te promoten en ervoor te zorgen dat ze in buitenlandse musea meer tentoongesteld worden?

Hetzelfde geldt voor muziek. Het is fantastisch dat Vlaanderen over zoveel talent beschikt en dat de zangers en groepen in de culturele centra optreden, maar het zou nog beter zijn als de artiesten wereldwijd bekend waren.

Minister *Bert Anciaux* is het daarmee eens. Daarvoor bestaan er twee technieken. Voor het ontsluiten en de promotie van de werken in publiek- en privébezit in het buitenland bestaan grootse plannen. Het is de bedoeling om de Vlaamse kunstcollectie gemeenschappelijk te promoten in het buitenland. Daarvoor kan nog veel meer gebeuren. Met het Museum voor Schone Kunsten in Gent en het te restaureren Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpe (KMSKA), maar ook met de musea in Brugge is het mogelijk een sterke promotie in het buitenland te voeren. Te weinig toeristen bezoeken de musea voor schone kunsten in Gent en Antwerpen. In Brugge is dat aantal veel groter.

De minister wil de waardevolle topstukken liever niet naar het buitenland versassen. Het is wel belangrijk dat Vlaanderen met goede tentoonstellingen aanwezig is op de internationale fora. Er zijn al goede samenwerkingsverbanden, maar die moeten nog voort ontwikkeld worden. In de periode dat het KMSKA gerenoveerd wordt, zullen de topstukken op andere plaatsen in de wereld tentoongesteld worden.

De heer *Johan Verstreken* wijst erop dat de minister en de Vlaamse administratie niet altijd weet hebben van topstukken die uitgeleend worden aan buitenlandse musea of tentoonstellingen. Sommige aanvragen worden immers zelfstandig behandeld door de betrokken steden en gemeenten. Misschien moet die informatie doorgespeeld worden. Als de Vlaamse overheid geïnformeerd wordt over dergelijke uitwisselingen, kunnen er andere promotieacties aan gekoppeld worden.

De heer *Herman Schueremans* verwijst naar de met redenen omklede motie van 5 november 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1862/1*) over de aankoop van het schilderij ‘Oude man in een kroeg’ van Adriaen Brouwer door de Vlaamse Gemeenschap en de prijs die ervoor werd betaald. Daarin werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om ook andere mogelijkheden te ontwikkelen (...) “die kunnen bijdragen tot het behoud of het verwerven van essentiële stuk-

ken of verzamelingen cultureel erfgoed, zoals een aanpassing van de regeling inzake successierechten” (...). Wat is de stand van zaken?

Volgens minister *Bert Anciaux* wordt deze procedure reeds enkele jaren toegepast door de Vlaamse Regering. Het meest bekende geval is de collectie Janssen, waarbij successie- of andere rechten betaald werden met kunstwerken. Daarvoor bestaat er dus een procedure, maar dergelijke transacties staan natuurlijk altijd ter discussie. Sommigen aanzien dat immers als een verhoging van het cultuurbudget. Meer en meer wordt duidelijk dat overheidsbeleggingen in kunst belangrijk zijn voor de komende generaties.

De heer *Dany Vandebossche* steunt het ontwerp van decreet. Hij pleit echter voor een diagnostisch onderzoek dat peilt naar de authenticiteit van het kunstwerk, vooraleer het op de proeflijst te plaatsen. Het Topstukkendecreet heeft immers tot doel om het cultuurgood van uitzonderlijk belang voor de cultuurgemeenschap en voor de toekomstige generaties te behouden. Vandaar ook dat het Topstukkendecreet voor fysische ingrepen op topstukken een voorafgaande toelating vereist. Vandaar ook dat het decreet een subsidieregeling voorziet voor de restauratie van topstukken. De gewone middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap laat echter niet toe om deze subsidies op adequate wijze toe te kennen. De restauratienoden van topstukken zijn moeilijk in te schatten op basis van een begrotingsjaar. Bij het begin van het begrotingsjaar is immers niet duidelijk welke noden er in de loop van het jaar zullen opduiken. Daarom moet een voorafgaand diagnostisch onderzoek reeds worden uitgevoerd bij het opstellen van de proeflijst, en dit voor alle kunstwerken die in aanmerking komen om erin te worden opgenomen. Dit onderzoek peilt naar de authenticiteit van het kunstwerk, de materiële samenstelling en de technische realisatie van een object. Methodes die in dit technisch onderzoek worden gebruikt zijn onder andere macrofotografie, röntgenopnamen, materiaalanalyse en infraroodreflectografie. De resultaten van het onderzoek kunnen, naast de materiële beschrijving en de synthese tot motivering van het kunstwerk, als een derde luik worden opgenomen in de proeflijst. Zij vormen de basis om voor het kunstwerk – wanneer het een beschermde status geniet – een juiste behandelingsmethode te omschrijven. Het diagnostisch onderzoek is daarom noodzakelijk om de verdere piste betreffende conservatie en restauratie te bepalen, waardoor een beter – niet aan een specifiek begrotingsjaar gebonden – inspelen op de restauratienoden mogelijk wordt. De voorgestelde wijziging van artikel 19, §2, punt 4, bepaalt dat de subsidies voor conservatie en

restaurantie via het Topstukkenfonds gefinancierd zullen worden. Hierbij worden ook, zoals beschreven in artikel 30 van het uitvoeringsbesluit, de kosten van het onderzoek, met het oog op de diagnose en het bepalen van de behandelingsmethode, als subsidieerbare kosten in aanmerking genomen.

Minister *Bert Anciaux* vindt een diagnostisch onderzoek een goede praktijk bij veel restauraties, en zeker voor schilderijen. Via het voorliggende ontwerp van decreet kunnen straks op het Topstukkenfonds middelen worden vrijgemaakt voor de restauratie van topstukken. Een diagnostisch onderzoek in het kader van de restauratie is trouwens nu reeds subsidiabel. De Topstukkenraad die zich over elk restauratiedossier van een topstuk moet uitspreken, kan zo'n onderzoek als voorwaarde opleggen wanneer de raad dit wenselijk of nodig acht. De Topstukkenraad beschikt daarvoor over de nodige expertise.

Het lijkt de minister tijdrovend, ontzettend duur en zelfs zinloos om dat bij elk erfgoedstuk te doen waarvan men overweegt het op de Topstukkenlijst te zetten. Een onderzoek kan echter wel gebeuren bij twijfel over de authenticiteit, de maker of de datering. Dat gebeurt best enkel voor specifieke gevallen en in het kader van het onderzoek dat door de administratie besteld wordt voor de proeflijsten. De Topstukkenraad zou dat als voorwaarde kunnen opleggen en in sommige gevallen is het interessant. Het ontwerp van decreet biedt die mogelijkheid, maar een diagnostisch onderzoek van alle topstukken lijkt de minister weinig zinvol.

De heer *Herman Schueremans* wijst op het verschil tussen het topstukkenbeleid en de sleutelwerkenregeling. Voor welke uitdagingen in het kader van de sleutelwerkenregeling staat het beleid in de komende regeerperiode?

Voor minister *Bert Anciaux* is het nodig verder te werken aan het opmaken van een aantal lijsten in

verband met de topstukken. Sleutelwerken zijn potentiële topstukken die de artistieke evolutie van een kunstenaar kenmerken of werken die het collectieprofiel van een museum kunnen vervolledigen. Ze beantwoorden veelal aan de topstukkencriteria maar zijn niet of nog niet op de topstukkenlijst opgenomen, bijvoorbeeld omdat ze uit het buitenland komen, of omdat de werken niet oud genoeg zijn. Het zijn met andere woorden potentiële topstukken. Het is moeilijk er lijsten van te maken. De overheid moet dergelijke werken blijven opsporen en aankopen. De overheid moet daartoe ook de mogelijkheid creëren om pps-constructies tot stand te brengen. Voor grote restauratiewerken van onroerend erfgoed heeft men onlangs de spreiding in de tijd aanvaard. Misschien moet men dat voor het aankopen van topstukken ook toestaan. Zo kan een werk aangekocht worden door een organisatie die het twintig jaar beheert, waarna het eigendom wordt van de Vlaamse Gemeenschap. Dat zijn beslissingen voor de volgende regeerperiode. De minister hoopt dat het erfgoedbeleid in deze zin kan worden voortgezet.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

De heer *Piet De Bruyn* merkt op dat in de aanhef van artikel 2 de verwijzing ontbreekt naar het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang.

Hij stelt voor om deze verwijzing in het decreet in te schrijven door een technische correctie.

Het aldus aangepaste artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 3

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 3/1 (nieuw)

Een amendement nr. 1 (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2166/2) voorgesteld door de heer Piet De Bruyn strekt ertoe een artikel 3/1 in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid tussen de woorden “voor conservatie” en de woorden “en restauratie”, het woord “, behoud” invoegen;
- 2° in het derde lid tussen de woorden “de conservatie” en de woorden “en/of de restauratie” het woord “, behoud” invoegen.”.

De heer *Piet De Bruyn* stelt dat deze wijziging het mogelijk maakt dat de Vlaamse Regering ook subsidies toekent voor andere kosten dan de kosten voor conservatie en restauratie, die een eigenaar, bezitter of houder van een beschermd topstuk moet maken om het beschermde stuk te kunnen ‘behouden’: dit wil zeggen het stuk in kwestie te bewaren en niet te verliezen of kwijt te raken. Overeenkomstig artikel 10, eerste en tweede lid, van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang bepaalt de Vlaamse Regering verder de toekenningsvoorwaarden van deze subsidies, de aard van de subsidiabele kosten en het subsidiepercentage.

De concrete aanleiding is de recente betwisting rond het schilderij ‘portret van Ludwig Adler’ van Oskar Kokoschka dat in het Museum voor Schone Kunsten van Gent hangt. Het schilderij maakt op dit ogen-

blik het voorwerp uit van een juridische betwisting tussen het museum en de kleinzoon van een voormalige eigenaar. De cruciale vraag is of het schilderij in 1938 door die voormalige eigenaar onder dwang van de omstandigheden en daardoor aan een te lage prijs werd verkocht. Gelijkaardige claims in het verleden (bijvoorbeeld rond een schilderij van Van Gogh, eigendom van de actrice Liz Taylor) hebben aanleiding gegeven tot langdurige en dure juridische betwistingen.

Het lijkt logisch dat de Vlaamse overheid, omwille van de uitzonderlijke betekenis van het stuk in kwestie, in dergelijke omstandigheden de eigenaar, bezitter of houder financieel kan bijspringen om mogelijks hoog oplopende juridische kosten mee te helpen dragen. In ruil zou de Vlaamse overheid dan bijvoorbeeld ook een ‘bewakende’ betrokkenheid bij de discussie kunnen eisen.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 4

(vernummerd artikel 5)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 5

(vernummerd artikel 6)

Een amendement nr. 2 (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2166/2) voorgesteld door de heer Piet De Bruyn strekt ertoe in de bij 1° voorgestelde tekst van §2, 4°, de woorden “voor conservatie en restauratie” te vervangen door de woorden “voor conservatie, behoud en restauratie”.

De heer *Piet De Bruyn* stelt dat het logisch is dat ook de kosten voor het ‘behoud’ van het stuk in kwestie gedragen worden door het Topstukkenfonds.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 6

(vernummerd artikel 7)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 10 stemmen.

**IV. EINDSTEMMING EN WEGSTEMMEN VAN
DE REFLECTIETERMIJN**

Het geamendeerde ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

De commissie beslist unaniem met 10 stemmen dat er overeenkomstig artikel 56, 3, van het Reglement geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

*De verslaggevers,**De voorzitter,*

Johan VERSTREKEN
Jo VERMEULEN

Dany
VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 5 van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering neemt, als voorlopige maatregel, op eigen initiatief of op voorstel van de Raad roerende goederen of verzamelingen, zowel in privébezit als in overheidsbezit, in de lijst op.

Bij verzamelingen wordt de samenstelling bij de lijst gevoegd of wordt, als de eigenaar daarmee akkoord gaat, verwezen naar een document dat de verzameling beschrijft.”;

2° in paragraaf 5 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Bij verzamelingen wordt de samenstelling bij de lijst gevoegd of wordt, indien de eigenaar daarmee akkoord gaat, verwezen naar een document dat de verzameling beschrijft.”.

Artikel 3

Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 7

De Vlaamse Regering legt de voorschriften vast voor de inrichting van de lijst en de beschrijving van de beschermde voorwerpen. Ze bepaalt tevens de wijze

van bekendmaking. De lijst bevat ook de bewaarplaatsen van de beschermde voorwerpen in overheidsbezit. De eigenaars, bezitters en houders, noch de bewaarplaatsen van de overige beschermde voorwerpen worden bekendgemaakt, tenzij na uitdrukkelijk akkoord van de eigenaar.”.

Artikel 4

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid tussen de woorden “voor conservatie” en de woorden “en restauratie”, het woord “, behoud” invoegen;

2° in het derde lid tussen de woorden “conservatie” en de woorden “en/of de restauratie” het woord “, behoud” invoegen.

Artikel 5

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk VI vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK VI

Topstukkenfonds”.

Artikel 6

In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het Topstukkenfonds heeft tot taak om, in naam en voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap, met zijn middelen:

1° de eigendom of mede-eigendom te verwerven van beschermde voorwerpen;

2° de eigendom of mede-eigendom te verwerven van cultuuroederen die in aanmerking komen

voor opname in de lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap;

3° overeenkomsten inzake publiek-private samenwerking met het oog op de verwerving van cultuurgoederen als vermeld in punt 1° en 2° af te sluiten en uit te voeren;

4° de kosten voor conservatie, behoud en restauratie van beschermde voorwerpen als vermeld in artikel 10, te subsidiëren.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De middelen van het Fonds zijn:

1° dotaties ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° het saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar;

3° de opbrengsten van eigen thesauriebeheer en toevallige ontvangsten;

4° de terugvorderingen van ten onrechte gedane betalingen;

5° schenkingen en legaten;

6° middelen vanuit het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige investeringsuitgaven;

7° verzekeringsuitkeringen, bruikleenvergoedingen en andere occasionele inkomsten uit het beheer van de collectie kunstwerken van de Vlaamse Gemeenschap.

De dotaties, vermeld in het eerste lid, 1°, worden onmiddellijk toegekend en integraal gestort op de financiële rekening van het Fonds.”.

Artikel 7

In hetzelfde decreet wordt een artikel 19bis ingevoegd dat luidt als volgt:

“Artikel 19bis

§1. Het Topstukkenfonds kan met privaatrechtelijke partijen zowel één- als meerjarige overeenkomsten

afsluiten inzake publiek-private samenwerking met het oog op de verwerving van cultuurgoederen in de zin van artikel 19, §2, mits:

1° de overeenkomst voorziet dat de cultuurgoederen die via deze samenwerking verworven worden, door de privaatrechtelijke partij ter beschikking worden gesteld aan de door het Topstukkenfonds daartoe aangeduide erfgoedorganisatie;

2° de overeenkomst voorziet in de volledige overdracht van het eigendomsrecht aan het Topstukkenfonds van de cultuurgoederen die via deze samenwerking verworven worden en dit ten laatste binnen een periode van 20 jaar na verwerving ervan.

§2. Het Topstukkenfonds kan, in toepassing van §1 van dit decreet, met privaatrechtelijke partijen een meerjarige kaderovereenkomst sluiten waarin de modaliteiten en het kader vastgelegd worden met betrekking tot de uitvoering van individuele overeenkomsten.”.

_____.